

let opbakning til det, der er forslaget's entydige intention, nemlig at give forbrugerne mulighed for at tage stilling, så de kan købe det apparat, der belaster klimaet mindst muligt.

I den forstand tager Det Radikale Venstre meget positivt imod forslaget, og vi håber, at der også kan blive en noget mere konstruktiv debat i udvalget om forslaget's fremtid, for vi tror, at det vil være en stor fordel for alle at få en energimærkning på forbrugerelektronikken.

Kl. 12:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren skal lige blive stående. Der er en enkelt, der har en kort bemærkning. Hr. Per Ørum Jørgensen, værsgo.

Kl. 12:54

Per Ørum Jørgensen (KF):

Tak for det. Jeg forstår det ikke, for De Radikale er jo i hvert fald kendt for gerne at ville drøfte principper og drøfte, hvorvidt man via EU-samarbejdet kan løse fælles udfordringer i Europa. Derfor undrer jeg mig egentlig lidt over, at fru Margrethe Vestager problematiserer, at det er et tema. Jeg synes da, det er væsentligt, at man med det her forslag meget, meget klart lægger op til, at Danmark skal gå enegang med noget, som egentlig burde reguleres via EU.

Jeg er nødt til at høre fru Margrethe Vestager, om De Radikale virkelig vil støtte det her forslag og bidrage til, at Danmark går enegang frem for at regulere det her gennem EU.

Kl. 12:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 12:54

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, det er betegnende og virkelig, virkelig sørgeligt, at hr. Per Ørum Jørgensen på den her utrolig polemiske måde fortsætter med at gøre det her til et spørgsmål om, hvorvidt man er mere eller mindre helhjertet tilhænger af europæisk regulering.

Det her forslag er båret af ønsket om, at forbrugerne kan tage stilling til, hvilken klimabelastning der er ved de produkter, de står foran at købe. Og hr. Per Ørum Jørgensen bruger EU-debatten som et værn for substantielt at tage stilling til, hvor hurtigt det bør gå. Det er jo indlysende, at det er mest hensigtsmæssigt, at det sker i en europæisk sammenhæng. Sådan som jeg læser forslaget, er forslagsstillerne dybt bekymrede for, hvor hurtigt det kan ske. Det ville derfor være rimeligt, at man også i en dansk

sammenhæng fandt ud af: Hvad forestiller vi os egentlig?

Ministeren kan så oplyse i dag, at ministeren har en anden vurdering af det, nemlig at det vil gå meget hurtigt, bl.a. på baggrund af det svenske formandskabs initiativ. Det er så udmærket. Jeg har på ingen måde i de korte bemærkninger, der er faldet, hørt forslagsstillerne være andet end utrolig konstruktive over for det, der er forslaget's formål. Det, man så bliver revet i næsen, er, at man ikke er tilstrækkelig EU-positiv, fordi man interesserer sig for klimamærkning af forbrugerelektronik. Jeg synes, at det er tankevækkende, med hensyn til hvad Det Konservative Folkeparti står for.

Kl. 12:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren for den anden korte bemærkning.

Kl. 12:56

Per Ørum Jørgensen (KF):

Når vi snakker om tempo, vil jeg sige, at der ifølge beslutningsforslaget skulle ske noget allerede her i slutningen af 2009, altså i indeværende år. Hvis vi nu går enegang – lad os tænke den tanke, at det her bliver gennemført, altså at det er det, vi vælger at gøre her i Folketinget – indfører Danmark sin egen ordning og håber så på, at man kan presse EU med det gode eksempel, som Danmark dermed gør. Men er det ikke forkert? For hvad nu hvis EU så beslutter en helt anden ordning? Så skal vi til at ændre på vores egen ordning.

Altså, kan fru Margrethe Vestager ikke se det problematiske i, at Danmark med det her vil gå enegang i forhold til EU, altså frem for at vi regulerer det her, hvor det – i hvert fald ud fra en konservativ opfattelse – bør reguleres, nemlig via EU-samarbejdet?

Kl. 12:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 12:57

Margrethe Vestager (RV):

Jeg tror, at hvis man er polemiker, kan man se problemer overalt. Så er det det eneste, der er drivkraften. Så er det det, der er tilgangen, når man læser en ting.

Sådan som jeg oplever det her forslag, er det skrevet på baggrund af et ønske om at få en forbrugermærkning af elektronikken, sådan at forbrugeren kan tage stilling til: Hvad er det, jeg køber? Og det er i lyset af en tilsyneladende anden forventning end den, som ministeren giver